L'efecte acordió

Per DavidG el ds., 27/07/2019 - 09:58

Parlem de l'efecte acordió quan un seguit d'unitats afilerades i homogèniament separades entre sí és alterat de tal manera que s'amplia o s'escurça la distància entre elles. Així passa, per exemple, en el trànsit quan una frenada o una acceleració sobtada provoca aquest estira i arronsa entre vehicles.

Però estem parlant de pregària i vull introduir-vos la practica de l'efecte acordió en la Paraula de Déu que volem meditar.

Quan l'acordionista interpreta una melodia està introduint aire a una manxa que produirà el so en el seu estira i arronsa. Així mateix, podem agafar el fragment de l'Evangeli que volem meditar, considerar-lo com un seguit de paraules on hi introduïm aire, de manera que eixamplem la distància entre elles.

Fidel ajudant de la teva pregària, la respiració -i l'atenció sobre ella- et permetrà introduir aquest aire entre paraula i paraula de forma ritmada. En aquests espais oberts acceptem una espera que ens permet recollir els fruits que el Senyor ens vol donar amb cada unitat de sentit.

És cert que no acostumem a parlar tan pausadament, però la Paraula de Déu és el Seu llenguatge no el nostre. L'anem aprenent mot a mot mentre deixem que allò que és escrit o escoltat em transformi en tot el que em proposo, tot el que realitzo o tot el que finalment acaba passant.

Si llegeixo "Vosaltres sou la llum del món"(Mt 5,14) i hi aplico l'efecte acordió, em trobo, en primer lloc, amb un "vosaltres". El pronuncio de manera ben ventilada i amb un ampla ressò consegüent. ¿Es que potser puc deixar de considerar tot el que aquesta paraula significa quan es pronunciada per Déu i adreçada als seus, a tots?

Després arriba la paraula "sou" i l'amplitud de l'efecte acordió m'obre a considerar qui som, qui sóc a ulls de Déu, què vol que siguem, qui podem arribar a ser,...

Continuo, i en absolut passaré ràpidament per l'article "la". Perquè, potser en aquestes dues lletres, se'm dóna la clau per entendre'm, finalment, tal com ell em concep.